

Uživatel:CeSt/History/Liniove památky

Lineární památky a politická kontrola

- Grim's Ditch, Wansdyke and the Ancient Highways of England: linear monuments and political control, T. Malim,

Grimův příkop, Wansdyke a starověké dálnice v Anglii: lineární památky a politická kontrola, Early Medieval Enquiries, The Proceedings of The Clifton Antiquarian Club, Volume 9, str. 148-179.

Tento svazek poskytuje příležitost porovnat a porovnat Wansdyke s řadou dalších lineárních památek, jako jsou obranné struktury, teritoriální hranice a bariéry pro řízení cest. Předchozí příspěvek začal tím, že to bylo 50 let od Foxovy klíčové publikace o lineárních zemních dílech velšských pochodů, a že je čas na přezkum jeho průzkumu a závěrů ve světle nového vyšetřování. Tato práce může začít od podobného bodu v tom, že je to 50 let od průzkumu a studie Wiledykeho od Aileen Foxové a Cyril Foxové, v nichž zhodnotili předchozí terénní práci a prezentovali novou interpretaci, a publikaci OGS Crawforda „Archeologie v oboru“ (1953) který zahrnoval lineární zemní práce a dodatek oddaný Wansdykeovi.

Předmluva

V poslední části tohoto časopisu jsem představil referát zkoumající původ a design lineárních zemních prací Velšských pochodů: zejména Offa's Dyke (v různých projevech) a Wat's Dyke. Během této studie se často objevovalo jméno Wansdyke, a ačkoliv to nebylo relevantní pro studium hraničních hrází ve velšských pochodech, vyšlo najevo, že Wansdykeovy památníky mají v pojetí a designu velkou podobu s těmi, které se nacházejí pochodně. Tento svazek poskytuje příležitost porovnat a porovnat Wansdyke s řadou dalších lineárních památek, jako jsou obranné struktury, teritoriální hranice a bariéry pro řízení cest. Předchozí příspěvek začal tím, že to bylo 50 let od Foxovy klíčové publikace o lineárních zemních dílech velšských pochodů, a že je čas na přezkum jeho průzkumu a závěrů ve světle nového vyšetřování. Tato práce může začít od podobného bodu v tom, že je to 50 let od průzkumu a studie Wiledykeho od Aileen Foxové a Cyril Foxové, v nichž přezkoumali předchozí terénní práci a předložili novou interpretaci, a O.G.S. Crawfordova publikace „Archeologie v terénu“ (1953), která zahrnovala lineární zemní práce a dodatek věnovaný Wansdykeovi. Od té doby došlo k řadě podstatných zkoumání Wansdykeho a dalších lineárních památek, jako je Grimův příkop, a proto je čas na syntézu a přehodnocení.

Úvod

Tajemná památka známá jako Wansdyke (Západ a Východ) byla podrobena podrobným podrobným průzkumům významných archeologů, jako jsou Pitt-Rivers, Crawford a Foxes v 19. a 20. století. Jejich průzkumy pomohly vytvořit soubor informací doplněný dalšími vyšetřováními, které v posledních letech vytvořily základ pro konstruktivní debatu, natolik, že nyní existuje web věnovaný Wansdyke a podobným studiím. Hlavním cílem interpretace byl vztah mezi různými částmi Wansdyke s hranicemi statků a hlavními cestami, jejich přítomnost v chartách a význam pro bitvy a jejich datování jako krátkodobých strategických struktur spojených s konkrétními historickými událostmi. Jejich podobnost nebo rozdíl s ostatními lineárními památkami, které jsou umístěny buď uvnitř hranic nebo v sousedství srdce Wessexu, a také s těmi mnohem vzdálenějšími, je ambicióznější a rozsáhlejší výzkumný projekt. Tento dokument je předběžným krokem při shromažďování a analýze dostupných údajů, které mají tyto památky prohlížet, aby bylo možné posoudit, zda byly produktem místních okolností, regionální spolupráce nebo státem inspirovaného úsilí. Wansdyke jako jméno pochází z jeho spojení s Wodenem (Odin), nejvyšším bohem anglosaské a norské mytologie (Gover et al.1939). **Velké zemní práce často ztratí vzpomínku na jejich původ, kdo je postavil a proč, a tak se staly známé jako Dáblova díla, jako je Dáblova hráz nebo Grimova příkop.** Na východ od východní části Wansdyke leží další lineární zemní práce, v Berkshire, Oxfordshiru a Wiltshire, známé jako Grim's Ditch, a společně obě památky jsou to, že protínají některé z velkých průchodů starověku, cesty Icknield Way a Ridgeway po vápencové a křídové pahorkatině, která vede v jihozápadním - severovýchodním směru přes jižní a střední Británii.

Geologické a topografické pozadí

Pohled na geologickou mapu oblasti západovýchodně přes Anglii od rokle Avon v Bristolu po promývání ukazuje řadu skalních útvarů se širokou orientací jihozápad - severovýchod. Oolitic Limestone and Cornbrash položený v Jurassic běží v kapele od Crewkerne a Yeovil v Somersetu, přes Bath a Cotswolds, přes severní Oxfordshire, Northamptonshire a Lincolnshire po Humber (obrázek 1). Západně od tohoto ležela formace hlíny Lias a na východ od vápence jílový pás (Jurassic Oxford a Kimmeridge Clay), který kopíruje zarovnaní vápencové náhorní plošiny, táhnoucí se od východu Yeovil, přes Chippenham a Oxford, k Milton Keynes, Huntingdon a Fens. Dále na východ země opět stoupá po křídlech a Greensandových formacích křídly, které se táhnou od pobřeží v Dorsetu přes Salisbury Plain a podél Chilterns k jižnímu Cambridgeshire, Newmarketu a centrálním horám Suffolk a Norfolk.

Obrázek 1. Obecná mapa umístění ukazující převládající geologické útvary, starobylé dálnice a umístění hrází a průkopů, jak je diskutováno v textu (na základě Geologické průzkumy Británie 5 Vydání 1969 Měřítko 25 mil: 1 " ; OS Roman thBritain 5 Vydání 2001; Grimes 1951)

Komunikace: starobylé cesty na jihozápad Tyto geologické formace a topografická reliéf položily základy způsobu, jakým by lidé měli tendenci přistupovat a pohybovat se po různých regionech. Může být použito suché horské trasy k odjezdu ze středisek osídlení a bohaté zemědělské půdy, které by mohly mít za následek překážku pohybu, zejména pokud by došlo k úhynu populace. Na druhé straně by nížinné trasy podél údolí řek a jílovitých zemí

mezi vápencovými a křídovými kopci poskytovaly dobré letní cesty s přístupem k vodě a často by umožňovaly rychlou plavbu lodí podél sítě vodních toků, které byly jednou splavný, jistě na západní a východní straně země. V pozdním saském období existovaly v hlavním anglickém království čtyři hlavní silnice, kterým byla udělena zvláštní královská ochrana: Fosse Way, Watling Street, Ermine Street a Icknield Way (Beldam 1868, 23). Watling Street běžela na východ-západ z Londýna přes zeď do Wroxeteru a dále do Walesu a Ermine Street byla Velká severní silnice z Londýna do Lincolnu a dále do Yorku; Tento článek se však netýká těchto silnic. Fosse Way a Icknield Way jsou však klíčové pro zaměření této studie. Jurassic Way byla převážně hřebenová trasa, která následovala vápencový pás z Lincolnu do Bath a za „křižovatku Lias a Oolite“ (Grimes 1951, 144). V podstatě to vede podél těch částí vysoké země, které tvořily povodí pro hlavní říční údolí, mezi Wellandem a Nene, a Avonem a Temží, kolem Banbury a Rollright, přes Stow on the Wold a Cirencester, Old Sodbury and Bath, na cestě do Wells a Glastonbury. Roman Fosse Way replikoval hodně ze starodávnější Jurské cesty s více formální a přímou cestou. Icknieldova cesta byla hlavní cestou, která spojovala Severní ústí s východním Angliem a Washem po křídle s eskapou. Na západě je tato cesta známá pod názvem The Ridgeway. V zóně Icknield Way existuje několik tras, včetně odboček do obslužných oblastí na jih, když postupovala hlavním směrem na jihozápad; jak popsal Beldam, „začalo na pobřeží Norfolk,.... prošel zemí Icen,.... do Roystonu, kde byl překročen ulicí Erming ... (tehdy) Dunstable, u kterého byl překročen Watling Street; odtud pokračoval ve velkém řetězu křídových kopců, které procházely zemí jihozápadním směrem a vyhazovaly rovnoběžné čáry v různých fázích jejího průběhu; a tu a tam, kontrola nebo obrana.... hrázemi a opevněnými tábory“ (Beldam tamtéž 24). Právě tyto starobylé cesty, Icknield, Ridgeway a Fosse, sloužily anglosaské a později dánské armádě, když postupovaly na západ na západ. Crawford odkazuje na dokumentární zdroje, které zaznamenávají Wiltshire Ridgeway také jako Herepath, jméno také použité v charterové dataci AD 963 pro cestu přes West Wansdyke (Crawford 1953, 253, 258). Toto jméno je anglosaské a naznačuje cestu, po které se mohly pohybovat armády.

Obrázek 2. Grimův příkop v jižním Oxfordshiru a západním Berkshiru: topografická a geografická poloha (na základě terénního terénu v Mapách Google 2009) na severní straně, v nadmořské výšce od 200 do 150 metrů AOD. Ačkoli je nyní viditelná nespojitá čára, vyšetřování a důkazy o oříznutí ukázaly, že je možné najít příkop spojující části přežívajících pozemních prací, což silně naznačuje, že památka byla navržena a postavena jako souvislý lineární prvek hluboko pod vrcholem kopce (Oxfordshire) HER)

Obrázek 3. Příkop Aston Upthorpe Grim při pohledu na západ

Obrázek 4. Pohled z Ridgeway na Aston Upthorpe Down při pohledu na sever do údolí Didcot a Temže. Grimův příkop vede paralelně dolů z tohoto místa.

Obrázek 5. Mongewell Grim's Ditch vypadající severovýchodně

Obrázek 6. Grimova příkop v Berkshire a Chilterns (z Crawfordu 1931)

Umístění, charakteristika a jména lineárních památek Grim's Ditch

Grim's Ditch je název daný lineárnímu rysu, který se nachází v jižním i severním Oxfordshiru (stejně jako jinde), ale obě jsou samostatnými památkami. Jižní památník je nespojitý břeh a příkop, který se vine podél dipsloje severního okraje křídelního srázu mezi Ardingtonem dolů 4 km jihovýchodně od Wantage a Moulshfordem (obrázek 2). Grimův příkop od Ardingtonu k Aston Upthorpe Down má příkop na jih a břeh po obilí krajiny. Farní hranice sledují tento památník a je pozoruhodné, že současná hranice okresů mezi Oxfordshire a Berkshire sleduje zákruty a rovné části Grimovy příkopy v této části památníku. Přestože je produktem reformy místní správy v roce 1974, zůstává prohlášením o významu památky, geograficky, topograficky a strukturálně, že byl v moderní době (kvůli svému historickému propojení s farními hranicemi) vybrán jako součást nové administrativní hranice: tj. Grimova příkop je v současnosti přítomen v krajině! (Obrázek 3). V linii pomníku je mezera, protože země klesá na východ k Temži v Moulshfordu, ale dvě délky zemních prací zvané Čertův příkop podél Moulshfordských dolů mohou tvořit rozšířenou část pomníku. Polní pozorování Grimova příkopu v této nížinné krajině ukazuje, že běží zhruba rovnoběžně se severem od Ridgeway a je umístěn dvě třetiny cesty dolů ze severu (obrázek 4). S příkopem na jih a břehem hozeným do kopce se zdá, že Grimův příkop by byl takticky nevhodný jako obranný prvek, a tak jeho účel musel být jako sociálně-politická hranice.

Pět kilometrů dále na sever leží Wallingford, saský burh a důležitý přechod přes Temži. Přes řeku odtud, v Mongewell Parku, vede dlouhý přímý úsek 5,5 km východně s důkazem pokračování ze zemních prací na Hayden Farm a Highmoor Trench, v nadmořské výšce od 90 do 125 metrů AOD. Příkop leží na sever a z jihu byla vytvořena křídla (obrázek 5). Z dokumentárních zdrojů ze 13. století zaznamenávajících Grimův příkop běžící od západu a podél Nové ulice, aby se znovu připojili k Temži u Henley, by celková délka této památky účinně definovala zvlněné území křídel na jih obsažené ve smyčce Temže. Jak Icknield Way, tak Chiltern Ridgeway probíhají severovýchodním jihozápadem přímým úsekem této památky, takže Icknield Way překročila Temži na jih od South Stoke a Moulshford, v Goring a Streatley a Ridgeway se křížila v Whitchurch - Pangbourne (Crawfordova mapa 1931 a 1953, 185) (obrázek 6). Berkshire Ridgeway pak běží rovnoběžně s jižním směrem od Grim's Ditch u Upthorpe Down a Ardington, protože postupuje na západ přes Chilton Downs se širokými výhledy na údolí Temže na sever. Jiné zemní práce také nazývané Grimův příkop se nacházejí na západní straně Temže, severozápadně od Readingu, ale tyto se objevují jako diskrétní lineární památky s místními funkcemi, jako je příkaz a kontrola přístupu na jihovýchod podél římské silnice z Dorchesteru na Temži do Readingu (Crawford 1931). Zkoumání mapované oblasti 1: 50 000 OS pro oblast a odkaz na Historický záznam o životním prostředí pro West Berkshire ukazují, že tato část zahrnuje jednu sekci směřující na západ na 1 km od Temže jižně od Streatley, přičemž východní konec tvoří farní hranici mezi Streatley a Basildonem. ; pak je mezera 2 km, než je vidět druhý úsek po 2 km jižně od Aldworthu.

Třetí část těchto Grimových příkopů je vidět 1,5 km na jih, na východ od Ashampsteadu, a pravděpodobně se nacházel na ovládání jedné z tras Ridgeway (Crawford 1931), po které nyní následuje silnice z Aldworthu do Upper Basildon. Zdá se, že tyto monumenty procházejí zrnitostí krajiny, spíše než sledují nápadné topografické rysy, se západními částmi ve výšce 130 - 140 metrů AOD a Streatley klesající z 80 - 50 metrů AOD.

Byly sledovány v letech 2003 - 4 jako součást programu správy památek společností West Berkshire Heritage Service a tato průzkumy přidaly značné podrobnosti k popisu existujících viditelných památek; V Foxborough Wood

v Aldfordu bylo vyneseno několik břehů a příkopů, což vysvětluje, proč různí lidé pozorovali, jak se banka a příkop potýkají v různých směrech (Greenaway a Woodage 2003, 2004).

Když ji autor zkoumal na zemi, měla jižní část v Ashampsteadu mírný břeh s příkopem na sever, který byl přehnaný poklesem úrovně země, když klesal na sever. To bylo na západ od současné silnice a na východní straně nebylo možné najít žádnou stopu zemních prací, ale místo toho byla v drhnutí vidět mokrá oblast.

Úsek Aldworth na obou stranách silnice na farmě De la Beche Farm ukázal křídou postavený břeh na severní straně podstatné příkopy (obrázek 7) (zřejmě v rozporu s Crawfordovým popisem 1931, 162, ale všimněte si také průzkumu Greenaway a Woodage o několik břehů a příkopů pro tento úsek, které by mohly být záměny) a na západ od silnice ležela mokrá oblast. V lesích dále na východ, kde se Grimův příkop nachází na obou stranách silnice Aldworth - Basildon, se příkop zdá, že si vyměňuje strany; na západ je příkop na jih s nízkým břehem na sever (v pokračování úseku z farmy De la Beche), ale na východní straně silnice existuje velká banka s hlubokým a širokým příkopem na sever (obrázek 8).

V této oblasti lze lesní břehy vnímat také jako menší útvary běžící vedle silnice, existuje však i další významný břeh a příkop podobné velikosti jako Grimův příkop, který vede na jih, s příkopem na východ; toto se liší od lesního břehu asi 100 m jižně od jeho křižovatky s Grimovým příkopem (obrázek 9). Křída a pazourkové uzly byly viditelné jako součást složení tohoto jižního rozšíření Grimovy příkopy. Crawford také poznamenal tuto jižní ruku k Grimově příkopu (ve Foxborough Copse) a popsal silnici Aldworth-Basildon jako „Ridgeway přicházející z Hungerford Green“ (Crawford 1931, 162).

Obrázek 7. Příkop Aldworthova Grima: břeh křídý a příkopu při pohledu na západ (východní strana silnice u farmy De la Beche) 1,5 km na jih, na východ od Ashampsteadu, a pravděpodobně se nacházel na ovládnutí jedné z tras Ridgeway (Crawford 1931), po které nyní následuje silnice z Aldworthu do Upper Basildon.

Úsek Streatley byl autorem pozorován jak na západním, tak na východním konci, na Stichens Green (západ) a vedle silnice z Goring do Pangbourne (A329) (východ), kde stoupá strmě na západ s příkopem na sever. Na západním konci byla na severní straně nalezena mohutná příkop s velkým břehem pazourku a křídou na jih, ukrytý mezi mnoha tisíci jinými stromy, zatímco na východním konci byl pozorován menší břeh a příkop na velmi strmém sestupu směrem k Temži (obrázky 10 a 11); toto je argumentováno k byli postaveni řídit přístup na jih podél Dorchester - Silchester římská silnice (Crawford 1953, 185). Z mých pozorování však bylo zřejmé, že západní konec byl postaven v polovině strmého svahu na jih, a proto by zjevně neměl žádnou obrannou výhodu, protože příkop se rozřezal na vyšší zem na sever.

Příkop North Oxfordshire Grim's Ditch není spojen s ostatními částmi, kromě názvu (Crawford 1930). Je to jméno dané řadě příkopů a břehů v blízkosti Charlbury, zasahujících do parků Ditchley a Blenheim severně od Woodstocku (obrázek 12a). Při zkoumání mapování OS by se ukázalo, že tyto rysy se zdají být zčásti umístěny za účelem kontroly průchodu po trase Roman Akeman na cestě na západ do Cirencesteru a částečně se zdá, že definují hranici území, možná majetek (obrázek 12b). Tento pomník není v tomto článku dále diskutován, ale jeho nedávné studium lze nalézt v Massey (1999).

Wansdyke

Wansdyke (obrázek 13) je rozdělen na dvě části, známé jako východní a západní Wansdyke. Východní Wansdyke se rozprostírá na 11 mil (c.18 km) od Morgan's Hill na 260 m AOD (4 km jihovýchodně od Calne) do Savernake Forest na 190 m AOD (jižně od Marlborough) (obrázek 13), sledující severně orientovaný hřeben křídý a křídel rozvodí mezi údolími Avon-Stour a Temže-Kennet (Fox & Fox 1959, 1).

Crawfordův popis poskytuje atmosférické shrnutí „Toto je zdaleka nejlepší část celé zemní práce. Běží podél zadní části dolů za srázem Vale of Pewsey v téměř nezměněné velkoleposti nemohl být lepší začátek pro polního archeologa, než jít po Wansdyke z Morgan's Hill k Marlborough.... žádný jemnější pahorek v celé Anglii, i když není pochyb o tom, že je stejně jako zbytek odsouzeno k přeměně na ornou půdu.“ (Crawford 1953, 254), oblast, o níž věděl, že ji prozkoumala jako zbabělého školáka, aby unikl více světským aktivitám na Marlborough College! „Tato část Wansdyke se skládá z impozantní hradby a příkopové hradby s příkopem na severní straně (obrázky 14 a 15). To je překročeno několika rameny Ridgeway, včetně hlavní jižní trasy podél Hackpen Hill přes Overton a East Kennet k Alton Barnes a Woodborough; na jeho západním konci se setkává se západním koncem trasy, která směřuje na západ od Hackpen Hill přes Avebury, pokračuje jako římská silnice známá jako Verlucio (Sandy Lane) do Bath (nyní holloway Obrázek 16), která měla svůj původ v Cunetio (Mildenhall, Marlborough). Návštěva úseků Wansdyke na Morganově kopci a silnice Devizes přinesla autorovi obrovskou povahu použité stavby a pečlivé umístění zemních prací, aby se využila topografie země k přehánění měřítka hrází; velící výhled na sever a jih, západ a východ poskytuje Wansdykeho poloha na Morganově kopci. Během uplynulého století bylo vytěženo několik sekcí.

West Wansdyke běží na 10,5 mil (c.20 km) z kopce Maes Knoll s výhledem a běží rovnoběžně s údolím Avon v Bristolu na jeho cestě k Horsecombe v Odd Down, South Stoke, kde se připojuje k odbočce na jih v řece Avon (obrázek 17). Skládá se z břehu a příkopu, s příkopem na severní straně; její trasa prochází dvěma kopci (Maes Knoll, Stantonbury). Geologická formace je různorodá a Dyke stoupá a padá mezi 30 - 300 m AOD, když prochází oolitickými kopci a malými údolími řek pro přítoky vypouštějícími sever na Avon. Ačkoli občasné úseky vedou podél stávajících silnic, zdá se, že většina komunikačních linií je pomníkem přerušena, včetně Bath Herepath (Crawford 1953, 253) a Fosse Way na jejím východním konci. V zásadě to naráží na zrna krajiny a návštěva autora v terénu zdůraznila, jak pomník neměl dlouhé výhledy ani velící místa, i když tam, kde zemní práce přežilo, byla hráz podstatných rozměrů (obrázky 18 a 19). Rovněž bylo navrženo, že památník pokračoval na západ, od výšin Dundry dolů po strmém sestupu na Highridge Common do Yanley Lane a odtud přes Ashton Court do Stokeleigh Camp / Burwalls na jižním okraji Avonské rokle (Gardiner) 1998; [tento řádek je přerušován na obrázku 17]). Antikvariát v terénu hlásil délky lineárního nábreží, místní místní jméno, které spojovalo Yanley Lane s Wansditchem, a

dokumentární vězení z panství Ashton Court, které obsahovalo pozemkové činy ze 14. století odkazující na „Wondesich Lane“. Gardinerův argument byl, že by mělo špatný vojenský smysl nechat Ashtona Valaho nechráněného, což by umožnilo snadný přístup k místům s vysokým statusem dále na jih, a že celý West Wansdyke by mohl být produktem politiky založené v Cadbury (Congresbury), Cad Cong, severní bašta Dumnonii.

Fyzický popis z průzkumu a výkopu

Některé výkopy byly provedeny Grimovým příkopem a východním Wansdykem v 19. a 20. století jako součást výzkumných výzkumů a prací souvisejících s výstavbou potrubí. West Wansdyke byl v 90. letech 20. století předmětem integrovaného výzkumného programu využívajícího dokumentární studii, terénní průzkum, geofyzikální průzkum a hloubení archeologickou jednotkou Avon. Srovnávací údaje z vykopávky, i když všechny tyto památky, jsou uvedeny v tabulce 1.

Grimův příkop

Podél Chiltern sekce Grimova příkopu proběhlo v posledních dobách několik vykopávek, některé jako součást výzkumných šetření, ale mnoho kvůli potrubí. V Ginge Down, Ardington, banka stojí až 1,8 m na výšku a příkop je 6 m široký; to bylo vykopáno v roce 1982 a měl díru pod bankou (Oxfordshire HER12093). V Churn Gallops na Aston Upthorpe Down vykopala oblast bez postavení zbytky jako součást jižního přírodního potrubí a odhalila příkop ve tvaru písmene U se strmými stranami, které byly recutovány. Byla 3,2 m široká a 1,16 m hluboká. Obsahoval dvě ložiska, která vykazovala zřetelně odlišné epizody výplně: hlínu a křidu, drťovou primární fázi, a sekundární, která se skládala z „tmavé jílovité hlinité hlíny“ (Oxfordshire HER9113). V Chiltonu byla vykopána část památníku a byla zaznamenána příkop o šířce 4,5 - 6 m (Oxfordshire HER7741), zatímco u Betterton Down, Lockinge byly vykopány dvě sekce odhalující příkop široký o hloubce 0,9 - 1,2 m a břeh 1,2 m vysoký (Oxfordshire HER7739, 12091). V Mongewell Parku byla zaznamenána různá vyšetřování, v roce 1907 i v 70. letech 20. století za účelem rozšíření silnice a potrubí. Banka byla zaznamenána jako široká 9,1 m široká příkop 7,3 m; byla také nalezena délka banky přežívající na 2 m na výšku (Oxfordshire HER8900).

Hinchliffe navrhuje berm s možnou obnovou dřeva, která stojí před břehem, a popisuje příkop jako U-tvar, 2,5 - 3 m hluboký a 4 m široký (obrázek 20) se stranami pod úhlem 50% (Hinchliffe 1975); jeho břeh však přežil pouze na 0,7 m na výšku a 5 m na šířku. V Mongewell Woods byl na jižní straně nalezen příkop ve tvaru písmene V, stejně jako příkop na sever od břehu, když byl v 80. letech 20. století přerušen přívodem plynu. Banka měla jádro křidy sutí a jeho rozměry byly celkově 10 m široké a 1,75 m vysoké, s příkopem ve tvaru písmene V na sever a 3 metry hlubokým a přes 1,5 m hlubokým a další příkopem ve tvaru písmene V na jih s menšími rozměry (2,1) široký x 1 m hluboký) (Oxfordshire HER8900).

V Aldworthu byl Grim's Ditch vykopán v roce 1980 jako součást vyšetřování lineárních steathworks na Berkshire Downs Steve Fordem, a datum 1. století nl bylo dáno menšímu ze dvou paralelních příkopů, přičemž druhá příkop byla o něco později založena na římské keramice. Hlavní příkop na jih je popsán jako ve tvaru písmene V, v rozsahu od 0,6 do 1,2 m šířky 8 m, s břehem 0,7 až 1,7 m šířkou 3 - 8 m. Kromě důkazů datování byla zaznamenána nemortalizovaná stěna pazourkových uzlů společností Berkshire Field Research Group (index vykopávek RCHME; West Berkshire HER1482). Průzkum památníku v roce 2003 ukázal vícenásobný příkop a bankovní systém s příkopy na sever a na jih od dvou vnitřních bank, s plošinou mezi břehy širokými cca 15 metrů (Greenaway a Woodage 2003). Tento průzkum také poskytl profily pro různé sekce zemních prací Aldworth a Streatley (obrázek 20).

East Wansdyke East Wansdyke byl vykopán Pitt-Riversem v roce 1896 a později H. Stephenem Greenem během několika sezón v letech 1966 - 1970. Peter Fowler také zkoumal hráz prostřednictvím terénního průzkumu v Borehamu a West Woods, Overton, v roce 1997. Pitt - Řeky vykopané na dvou místech, na Old Shepherds Shore (poblíž Morgan's Hill a na křižovatce hrází s římskými silnicemi), zatímco hlavní vykopávky 2 mil na východ zahrnovaly příkop přes pomník v místě, které nazval Brown's Barn (Pitt-Rivers 1892). Banka byla 10 m široká a c.2,2 m vysoká a příkop byl popsán jako U-tvar (s možným kotníkem v základně), 10 m široký a 3,9 m hluboký (obrázek 21) s protiklopovou bankou na sever. Na těchto dvou místech našel romsko-britské artefaktické důkazy, které poskytly konečný post quem pro stavbu. Zjistil také, že před památkou byl datován ochranný kryt na severní straně Wansdyke u Brownovy stodoly. Crawford poznamenává, že několik křížových hrází je také oříznuto Wansdykem (Crawford 1953, 254). Green vykopal na Rudém pobřeží, kde potvrdil, že Ridgeway prochází hrází na hrázi, která zůstala nedotčena (Green 1971).

Jeho výsledky odhalily břeh široký 9,5 m a přežívající do 2 metrů na výšku, s příkopem ve tvaru písmene V na sever, který byl 10 metrů široký a 3,9 m hluboký (obrázek 21), a protější šokovou banku za ní. Greenův výklad spočíval v tom, že banka byla konstruována s jádrem hlíny s kadidly a špičkami křidy a pazourku nahoře, na jehož horní části byla umístěna vrstva vln pro zajištění stabilizace. Toto navrhlo sled výkopu příkopu kde nějaký materiál byl používán od přímo před břehem, zatímco jiný materiál byl používán od příkopu dále na východ, stavět břeh do požadované výšky, před trávníkem odebraným z původního povrchu příkop byl položen na břeh a po stranách. Také identifikoval tři fáze výkopové výplně, primární výplň způsobenou povětrnostními podmínkami, sekundární s flintovými uzly zakončenými akumulací půdy a deštěm promytým materiálem a terciární také s flintovými uzly zakončené deštěm promytými silami a akumulací půdy.

Tyto poslední dvě fáze interpretoval jako důkaz pro krátkodobou povahu Wansdyke a přiřadil vklady k trhlínám, se kterými se setkal během orby, které byly vrženy do příkopu. Green také potvrdil, že Ridgeway běžel po hrázi zahrnuté přes hráz, což dokazuje, že tento přístupový bod nebo brána byla součástí původního návrhu. Zkoumal také malou část pomníku v nových budovách, západně od jeho konce na okraji Savernake Forest. Toto malé vyšetřování vytěžilo část banky, o které zde zjistil, že se skládá z hlíny vyhozené přes jádro znovu uloženého ornice. Nálezy zde a na Rudém pobřeží byly romsko-britského původu a poskytovaly konečný post quem pro stavbu.

Fowlerův průzkum byl proveden mezi dvěma místy vyhloubenými Greenem a pokrýval 4,74 km lesní část Wansdyke od Woden's Dene po Clatford Bottom (Fowler 2001). Identifikuje 10 původních otvorů přes Wansdyke a většinu z nich spojuje se starými průjezdními cestami spojujícími Ridgeway s Vale of Pewsey. „Brány“ jsou vzdálené ve vzdálenosti 0,5 římských mil a zemní práce byly konstruovány vykořisťováním lomových jam podél značkové linie, přičemž kořist byla vyhozena na jih, aby vytvořila břeh tvořený řadou skládek. Konečné spojení jám a následně prohloubení na strmý svah, který se táhl až k vrcholu banky, dokončil strukturu. Fowlerova interpretace byla taková, že následovala římský vojenský design podobný Hadrianově zdi a že umístění hráze využilo místní topografie a zorná pole, aby poskytlo strategický smysl. Fowler také věřil, že zemní práce byla nedokončená, a předpokládal, že to bylo kvůli hrozbě ustupující, a proto snížená potřeba pokračovat v projektu Wansdyke.

West Wansdyke

Malé vykopávky se konaly ve West Wansdyke až do 90. let, kdy byla prováděna kampaň vyšetřování pomocí terénního průzkumu, geofyzikálního průzkumu a hloubení archeologickou jednotkou Avon financovanou z anglického dědictví. Z 11 vykopávek pět přineslo výsledky hodné publikace (Erskine 2007). Erskine závěry byly, že příkop a břeh byly konzistentní co do rozměrů a techniky výstavby po celé délce West Wansdyke, skládající se z příkopu na sever mezi 5 - 5,4 m šířkou c.2,2 m (obrázek 22). Byl proveden ve tvaru písmene V s příkopem na základně. Na některých místech na severu byla rozeznatelná zahloubená banka a na jihu byl přítomen malý berm, ve kterém byl na dvou místech postaven příkop palisády. Z těchto důkazů se vykládá obnova dřeva, zatímco pro jiné části banky se použila obnova nebo obklad z kamene, interpretace založená na důkazu vápencových desek, které spadly jako kohezivní sekce do příkopu. Banka byla postavena z příkopového materiálu, vápencových a zemních skládek ve výšce asi 2 - 3 m a široké až 10 m na základně. Boky byly pod úhlem 20 ° a technika konstrukce zahrnovala dřevěný rám nebo strukturu pro zadržení materiálu banky, do kterého byla vyhozena kamenná sutina a zemina z příkopu; práce byla pravděpodobně ze západu na východ (např. v Blackrocku, str. 97). Banka se skládala z několika fází a některé sekce byly složité, zatímco sekvence příkopových výplní byla jednodušší, i když také sestávala ze tří fází.

Datování a předchozí interpretace Grimův příkop

Artefakty nebo vědecké datování neposkytlo bezpečné datum pro žádnou z různých sekcí známý jako Grimův příkop. Historická souvislost je patrná z blízkosti pomníku k bitvám v bitvách 9. století, zejména bitvě u Ashdown 8. ledna 871, a umístění této bitvy a místa čtení bylo spojeno se strategickým významem bitvy Trasy Ridgeway a Icknield Way. Blízkost Blowingstone na Blewbury Down, Aston Upthorpe a jeho tradiční role při vyvolávání válečníků Alfred údajně používal před bitvou u Ashdown. Sekce Aston Upthorpe Down provedla více než jedno vyšetřování, ale s protichůdnými výsledky. V Churn důkazy silně podporovaly pozdní dobu bronzovou nebo ranou železnou z data zpracovaného pazourku a hrnčířské hlíny, zatímco vykopávky jako součást potrubí Chalgrove - Ilsley získaly z příkopu čtyři šerdy římského greywaru a pozdější recitaci. Římská hrnčířská hlína byla také nalezena během vykopávek skrz příkop v Betterton Down. Datum bronzové doby bylo také připisováno sekci vykopané v Ginge Down v roce 1982, ale další sekce v Tile Barn měla fragmenty doby železné, římské a možná saské hrnčířské hlíny (Oxfordshire HER). Sekce Mongewell byla zkoumána v souvislosti s obtokem Wallingford v letech 1987-8 a konečný post quem byl dán hranicí doby železné nebo římské hranice pod bankou a them byl nalezen terminus ante quem z nalezené keramiky 12 nebo 13 století v příkopu se vyplní. Toto je podporováno dokumentárním záznamem pro Henleyho na Temži, který pojmenovává Grimův příkop z 13. století (Oxfordshire HER8920, 7720). Aldworth - Streatley sekce byly datovány od hrnčířské hlíny nalezené ve vykopávkách v časných st1980s, který dal pozdní 1 století AD terminus ante quem k jedné příkopu, a mírně později římské datum k druhé příkopu. Hrnčířství pocházelo z poslední výplně příkopů, a datování proto naznačuje, že jejich konstrukce je z doby železné nebo dřívějšího původu (West Berkshire HER1468, 1484).

George Lambrick psaní v roce 1998 naznačuje, že Grimovy příkopy mohou být dobře produktem politické situace v pozdější době železné, kdy oblast mezi Cherwellem a Temží ve Wallingfordu tvořila centrum pro řadu kmenových skupin. Na východ ležel Catuvellauni, na jihu byli Atrebates a na západě bylo území Dobunni. Popisuje příkop North Oxfordshire Grim's Woodit v Charlbury jako vymezení území v této zóně a další uzavřené oblasti byly v Abingdonu, Big Ring (Cassington / Eynsham), Dyke Hills (Dorchester on Thames) a území mezi Mongewell - Příkop Henleyho Grima ve smyčce Temže jižně od ní. Lambrick poznamenává, že římská vláda ukončila zjevné nepřátelství mezi těmito kmeny, ale že v post-římském období a anglosaských dobách se tato zóna opět stala bouřlivá, s časným vypořádáním Gewisse v 5. a 6. století, a Mercianské nájezdy v 7. století, před vzestupem Wessex v 8 a 9 století.

East Wansdyke Římská hrnčířská hlína byla nalezena v bankovním make-upu vykopávkou Pitta-Riverse u Brown's Barn, ThBishop's Cannings, stejně jako 600 mincí (někteří císaři ze 4. století), nůž a hřebíky (PittRivers 1892). Od toho on uzavřel, že stavba byla post-Roman nebo pozdní Roman, a že jeho forma byla inspirována římským vojenským designem. Stephen Green také našel římskou hrnčířskou hlínu v obou částech Wansdyke, kterou zkoumal, kromě železné prstencové brože (Green 1971). Poznamenal, že západní část East Wansdyke, která se nachází v rašeliništi podél křídelního kříže, prořízla keltský polní systém a dřívější hranice panství, které se staly hranice farnosti; s logickým deduktivním zdůvodněním Desmond Bonney (reprodukováno zeleně) navrhl, že pokud by je Wansdyke dříve datoval, byly by podél něj umístěny územní hranice statků a farností. Protože tomu tak nebylo, (hranice místo toho následují římskou cestu z Cunetia (Mildenhall), která je blokována západním koncem Wansdyke nebo se s ní setkává, a dále se rozšiřuje cesta do Bath), a je také pravda West Wansdyke, on argumentoval, že památník musí post-datovat je. Green používá Myresův odkaz na anglosaskou kroniku, aby naznačil, že nejvhodnějším thistorickým datem bylo konec 6. století, kdy králové Wessexu bránili svou zemi proti silnému útoku od Saských údolí, zejména Ceawlin. Green počítal, že nejpravděpodobnější datum pro dočasnou vojenskou obranu takový jako Wansdyke byl bitva Deorham (Dyrham severně od Bath) v 577 když Ceawlin je pokládán porazil tři britské krále (Gloucester, Cirencester a Bath). V odezvě Cerdicing vybudoval bariéru jižně od ztracených zemí, která fungovala jako ohnisko pro konečnou bitvu a Ceawlinovu porážku u Wodnesbeorg v 592, umístění a jméno, které tvoří část krajiny věnované Wodenovi, od kterého Wansdyke získal jeho jméno.

Naproti tomu východní část East Wansdyke je postavena v méně masivním měřítku a vede přes zalesněný trakt jílů; pylové důkazy ukázaly, že hráz byla postavena na otevřené půdě, ale lesy ležely blízko (Green 1971, 142). Tato část East Wansdyke je interpretována spíše jako politická hranice než jako vojenská překážka. Fowler přišel nezávisle na závěrech, k nimž dospěli Pitt-Rivers a Trelawney Reed, že Wansdyke následoval římský vojenský design ztělesněný Hadrianovou zdí (Fowler 2001, 196). Cituje Reeda, že věřil, že Wansdyke byl hranicí postavenou Ambrosiusem kolem roku 365 (- 390) n.l., a určitě v období 365 - 515. Na rozdíl od toho odkazuje na návrh Andrewa Reynolda, že obě části Wansdyke byly produktem krátkého - žil politickou hranici v dohodě mezi Wessexem a Mercíou v 8 nebo na počátku 9 století, ale odmítá to na základě svého pohanského jména. Fowlerova vlastní interpretace je taková, že Wansdyke byl postaven v polovině 490s jako reakce na hrozbu anglosaského útoku podél Ridgeway a byl nedokončen kvůli výraznému britskému vítězství na Mount Baden (možná Liddington Hill 15 km severovýchodně od Západu) Sekce Woods ve Wansdyke).

West Wansdyke

West Wansdyke má jen málo definitivních důkazů. Erskine vykopávky vytvořily několik nálezů v bezpečných stratigrafických kontextech, ale byly tam velmi malé sherdy římské keramiky z jedné banky a jedné příkopové sekce, poskytující datování pro památník v jeho poslední fázi. Byly také nalezeny artefakty z dřívějších období, které ukazují, že hráz musela projít dobře osídlenou krajinou. Paleoenvironmentální důkazy ukázaly, že hráz byla postavena na obdělávané půdě na nejméně dvou místech, ale že lesní porosty se po této události mohly vyvinout. Erskine navrhuje pro West Wansdyke pozdní nebo sub-římský původ a přirovnává jej k Antonínově valu; argumentuje, že rozměry příkopu a fyzické podoby se řídí kritérii stanovenými ve Vegetius v Epitoma Rei Militaris, a také se zmiňuje o Gildasově zmínce o trávnickové stěně, která nebyla pro svůj účel úspěšná; Erskine (po Highamovi) tvrdí, že Gildas by nebyl obeznámen s Hadriánovou zdí, a tak by Wansdyke mohl být pro jeho odkaz pravděpodobnějším zdrojem (Erskine 2007, 101-104).

Erskine také nabízí možnost prekursoru předhistorických hraničních příkopů pod Wansdykem. Zóna Avon a West Wansdyke tvoří potenciální příhraniční region mezi třemi kmeny: na severu Dobunni v Gloucestershire a na severu Somerset, na východě Durotriges na jihovýchodě Somerset a Dorset a na jih Dumnonii na západě Somerset, Devon a Cornwall (Gardiner 1998). To se zdá být podobná situace jako Lambrickův popis (uvedený výše) pro Oxfordshire Thames a Grim's Ditch, že to byla také příhraniční zóna mezi třemi kmeny. Gardiner tvrdí, že Západní Wansdyke mohl proto vytvořit výškovou obranu proti výšce nad skutečnou hranicí Avonu a byl produktem Dumnonii, pravděpodobně v 5. nebo 6. století n.l. Aileen a Cyril Fox viděli Wansdyke jako pohanskou saskou památku kvůli svému názvu Wodensdic v pozdních saských listinách (Fox & Fox 1959, 44-5). Jejich interpretace chronologie byla taková, že East Wansdyke byl pravděpodobně západosaského původu, postavený Ceawlinem z Gwissaie proti středním Temži Saskům po jeho porážce v roce 584 n.l. Foxova chronologická interpretace pro West Wansdyke byla taková, že „byla postavena západonoská stavba králem Cynegilsem na linii uložené Pendou z Mercie po roce 628 n.l.“.

Závěry z jejich průzkumu a opětovného zvážení Wansdykeho (1959, 44-5) byly takové, že Západ a Východní Wansdyke byly samostatné památky a že římská cesta z Cuneta do Bath přes Verlucio byla nesprávně interpretována jako součást většího Wansdyke; místo toho byla zemní práce čistě aggerem samotné silnice. Jméno Wansdyke naznačovalo, že obě části byly původem pohanského saského původu a že východní Wansdyke byl spojen s pravděpodobnou pohanskou svatyní ve Wodnesbeorge. Viděli East Wansdyke rozděleno na dvě části, s vojenskou bariérou podél křídly dolů mezi Morgan's Hill a Shaw Farm “byre”, aby se zabránilo vniknutí z Ridgeway do Pewsey Vale a Salisbury Plain, zatímco východní část East Wansdyke přes claylands do Savernake Forest, byla teritoriální hranice lokalizovaná v lesích nevhodná pro válčení, a možná sekundární stavby k západní části. Západní Wansdyke byl vykládán jako nesouvislý pomník s lesy, které zaplňovaly mezery, a že účelem zemních prací bylo „řídít provoz a nájezdy z Cotswoldů a dolního údolí Avonu, postupovat jihozápadně hlavně po římské silnici Fosseway“.

Diskuse

Srovnávací údaje jsou uvedeny na obrázcích 20 - 22, 24 a 25 a v tabulce 1. Z toho je rychle patrné, že mezi památkami popsanými výše existuje velký stupeň podobnosti v designu, nejvýznamnějším rozdílem je větší měřítko. konstrukce příkopu na východním Wansdyke a jeho dvoubodový bazální profil, který naznačuje recitaci. Kromě toho na východě i na západě Wansdyke existovala banka s protiškem, ale jako taková nebyla zaznamenána v Grim's Ditch. Většina příkopových úseků ve všech památkách má tvar V nebo U (na rozdíl od výrazné ploché základny, která charakterizuje Cambridgeshire Dykes) (Malim, et al. 1996). Zdá se, že stavební technika pro obě části Wansdyke zahrnovala pracovní gangy, které kopaly lomové jámy a příkopy, házely horninový materiál za nimi a poté se stabilizovaly trávnickem a někdy obnovou dřeva (Green 1971, Fowler 2001 a Erskine 2007).

Pro tuto studii bylo nešťastné, že jsem nebyl schopen získat v časových řezech výkresy z vykopávek přes Grimovu příkopu, ale rekonstruovaný profil založený na Hinchcliffových průzkumných datech se překrývá s průzkumy zemních prací provedenými Greenawayem a Woodageem na obrázku 20. Průzkum Aldworth Grimových příkopů identifikoval některé úseky konstruované jako vícenásobné systémy břehů a příkopů. Tento jev je typičtější (podle mých zkušeností) pravěkých hranic než anglosaských.

Studie Cambridgeshire Dykes zahrnovala Mile Ditches, trojitý příkopový rys přecházející Icknioldovu cestu, datum pravděpodobné doby železné na rozdíl od mohutnějších přežívajících hrází dále na východ, které byly anglosaské (Malim et al 1996). Bedfordshire důkaz také navrhuje prehistorická data pro takové rysy (Dyer 1961), zatímco datování pro Suffolk a Norfolk hráze / příkopy jsou nejednoznačné (Malim 2005, 244-5).

Důkazy o obnově dřeva byly nalezeny jak v Mongewell Grim's Ditch, tak podél West Wansdyke, ale zdá se, že mezi Westem Wansdyke byla nalezena záhuba mezi břehem a příkopem. Výplňová sekvence příkopu navrhuje tři fáze pro oba Wansdykes (a možná opětovné řezy v základně East Wansdyke příkopu) a pro West Wansdyke, Compton

Down a tři fáze pro Blackrock Lane byly identifikovány tři fáze stabilizační vrstvy trávníku jsou platné. Tento důkaz je v rozporu s Fowlerovým výkladem Wansdykeho v West Wood, který viděl jako „nedokončené zemní práce pro neudálost“, protože ukazuje, že West Wansdyke a East Wansdyke podél nížinného hřebene byly udržovány nebo opakovaně používány po dlouhou dobu času.

Nejčasnější původ pro konstrukci je keramika z doby bronzové ve spojení s příkopem Ardington-Aston Upthorpe Grim's Ditch. Důkazy o původu železa v Grimově příkopu (všechny části) a West Wansdyke pocházejí z keramiky, stratigrafického vztahu k polním systémům a radiokarbonových dat (tabulka 1). East Wansdyke má přesvědčivý důkaz o post-římském původu kvůli velkému množství artefaktů nalezených během výkopu. Římská hrnčířská hlína byla nalezena ze dvou míst ve West Wansdyke, ve velmi odřené stavu, což naznačuje, že hrnčířská hlína byla začleněna do obdělávané půdy a oraná po dlouhou dobu před stavbou hrází. Pěstování orné půdy bylo navrženo pomocí paleoenvironmentálních důkazů pro Blackrock Lane, West Wansdyke, zatímco pastviny obklopovaly spodní část East Wansdyke a zalesněné podmínky byly v místní krajině aktuální před výstavbou východního konce East Wansdyke (tabulka 1). Dokumentární a místní název ukazuje pohanský původ pro pojmenování památek a že pozdní anglosaské listiny odkazují na Wansdyke; možná překvapivě Grimův příkop není zmíněn v anglosaských listinách, ale nachází se v pozdějších středověkých dokumentech. Hranice panství a hranice farnosti nesledují mnoho délek památek, ale nacházejí se částečně s jejich využitím, zejména ve vztahu k východnímu konci východního Wansdyke, částem West Wansdyke a částem Grim's Ditch.

Argument, že takové administrativní hranice mohou být použity na pomoc při konstrukci data (tj. Že hrází je musí po datu použít, pokud nejsou použity pro tyto administrativní hranice), má logické zdůvodnění, ale je neslučitelné s důkazy jinde: například tato linie uvažování by předpokládala, že Grimův příkop musí být pozdější než vytvoření hranic panství a farnosti v suborímském nebo anglosaském období. V Cambridgeshire je analogicky římská silnice ulice Ermine Street velmi selektivně používána jako administrativní hranice, ale ty části silnice, které nejsou využívány jako hranice farnosti, nejsou datovány do anglosaského ani pozdějšího času! Podobně Erskine předpokládá, že Gildas je pravděpodobnější t